

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/56/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1510219818
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1510219818.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Bianky Gelačíkovej, v právnej veci navrhovateľa: X. V. L., L..C..I., K.: XX XXX XXX, L. L. T. X, F., zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: I. U., W.. XX.XX.XXXX, F. M. XX, F., zastúpenej Advokátskou kanceláriou AKAK s.r.o., IČO: 47 236 230, so sídlom Slowackého 56, Bratislava, o zaplatenie 5.336,35 euro s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.02.2015, č.k. 6C/37/2012-161, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi X.XXX,XX euro, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 52 % s tým, že o sume vo vyjadrenej výške rozhodne samostatným uznesením.

Prisudzujúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 491 ods.1,2, § 588 , § 100 ods.1, § 101 zák.č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „ Obč. zákonník“), § 4 vyhl. č. 265/1999 Z.z., čl. 3 bodu 3.8, čl.5 bodu 5.9, 5.10 Obchodných podmienok, keď po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že odporkyňa odberala plyn z distribučnej siete pre kategóriu domácnosť na odbernom mieste v F. na Ž. ulici č.X/X, č. bytu L. na základe Zmluvy uzavretej dňa 11.10.2000 označenej ako Prihláška bez evidenčného čísla; prihlášku majúcu náležitosti zmluvy súd prvého stupňa posúdil ako zmluvu o odbere plynu. Navrhovateľ odporkyni vystavil a zaslal faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu X.XXX,XX euro splatnú dňa 15.12.2008, ktorou odporkyni vyfakturoval spotrebovaný plyn za fakturačné obdobie 19.7.2007 do 10.6.2008 dňa 1.12.2008. Podľa údajov na faktúre bol konečný stav meradla XX.XXX m3 a číslo meradla XXXXXXXX. Odporkyňa faktúru do dňa splatnosti neuhradila. Z Návratky založenej navrhovateľom súd prvého stupňa ďalej zistil, že odporkyňa dňa 10.10.2005 svojim podpisom potvrdila, že je v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a že Obchodné podmienky akceptuje ako súčasť zmluvy o dodávke plynu. Z Protokolu o odovzdaní bytu zo dňa 23.8.2007 nachádzajúceho sa v spise mal preukázané, že stav meradla plynu zodpovedá stavu uvedenému vo faktúre, ktorá je predmetom daného konania. Odporkyňa v konaní poprela podpísanie protokolu a i to, že podpis na ňom nie je jej podpisom. Na pravosť podpisu nenavrhla v priebehu konania vykonať znalecké dokazovanie. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti poukázal na to, že nakoľko je k dispozícii iba fotokópia protokolu , nebolo by možné ani znalecky preukázať pravosť podpisu, alebo len s pomerne veľkými ťažkosťami a s otáznym výsledkom. K protokolu bolo pripojené

plnomocenstvo pre U. U. od spoločnosti E. SK L..C..I.. na preberanie a podpisovanie dokumentov súvisiacich s prehlásením energií.

Zo Zmluvy o prevode vlastníctva bytu na Ž. G. zo dňa 6.8.2007 mal súd prvého stupňa ďalej preukázané, že odporkyňa spolu s manželom predali byt obchodnej spoločnosti E. SK L..C..I.. a vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 14.8.2007. Z protokolu k zmluve o prevode vlastníctva, ktorý nie je podpísaný odporkyňou ani jej manželom vyplynulo, že v protokole sa uvádzajú skutočnosti vyplývajúce zo zmluvy a o tom, že nehnuteľnosť spolu s kľúčami bola odovzdaná novému vlastníkovi. Odporkyňa reklamovala spotrebu plynu vyfakturovanú faktúrou, ktorá je predmetom konania, navrhovateľ jej reklamáciu ako nedôvodnú zamietol. Odporkyňa sa následne s bezúspešnými sťažnosťami obrátila na Ministerstvo hospodárstva SR a Krajský inšpektorát Štátnej energetickej inšpekcie. Zo Zmluvy o dodávke plynu pre odberateľa kategórie maloodber zo dňa 25.6.2008 uzatvorenej medzi SPP a obchodnou spoločnosťou E. SK L..C..I.. vyplynulo, že sa jedná o totožné odberné miesto, stav meradla bol XX.XXX,XXX m3 a číslo meradla bolo XXXXXXXX.

Súd prvého stupňa mal na základe takto zisteného skutkového stavu za preukázané, že navrhovateľ dodal odporkyni zemný plyn na zmluvné odberné miesto a odporkyňa vyfakturovanú sumu nezaplatila, čím jej vznikol nedoplatok v sume X.XXX,XX euro. V súvislosti s obranou odporkyne, že nemala zákonnú povinnosť sa z odberu plynu odhlásiť poukázal na to, že § 4 č. 265/1999 Z.z. vyhlášky sa vzťahuje na dodávky plynu pre odberateľov kategórie domácnosť, pričom spoločnosť E. SK L..C..I.. uzatvárala zmluvu o dodávky plynu pre odberateľov kategórie maloodber, k čomu patrí ustanovenie § 5 vyhlášky, ktoré neukladá pre maloodberateľov povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 3 vyhlášky. Preto nemožno povinnosť a zodpovednosť prenášať na spoločnosť E. SK L..C..I., keď táto jej z vyhlášky nevyplýva. Keďže citovaná vyhláška neupravuje spôsob odhlásenia sa z odberu plynu, ale upravuje iba postup nového odberateľa (aj to len pre kategóriu domácnosť) súd prvého stupňa vyvodil, že v danom prípade je potrebné sa riadiť Obchodnými podmienkami navrhovateľa, ktoré sú súčasťou zmluvy, v ktorých je upravený postup odberateľa, ktorý chce ukončiť odber. Odporkyňa dňa 10.10.2005 vyhlásila, že ich akceptuje a tento doklad nijako v konaní nerozporovala. Keďže odporkyňa si povinnosť odhlásiť sa z odberu nesplnila, je zodpovedná za odber plynu až do vykonania demontáže meradla, resp. do uzatvorenia zmluvy s novým odberateľom (čl. 5 bod 5.10 Obchodných podmienok). V konaní nebolo vykonaným dokazovaním (vrátane svedeckých výpovedí) preukázané, že by si odporkyňa splnila povinnosti na ktoré sa zmluvne zaviazala. V súvislosti s odporkyňou vznesenou námietkou premlčania súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ si uplatnil nárok na zaplatenie sumy X.XXX,XX euro v trojročnej premlčacej lehote, ktorá sa počíta odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej vo faktúre t.j. od 16.12.2008. Keďže návrh bol súdu doručený dňa 27.8.2010, nárok navrhovateľa na zaplatenie istiny premlčaný nemal.

Výrok o zamietnutí uplatneného príslušenstva (úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy X.XXX,XX euro za obdobie od 16.12.2008 do zaplatenia) právne odôvodnil § 517 ods.1 Obč. zákonníka a konštatovaním, že právnou skutočnosťou spôsobujúcou omeškanie dlžníka, je neposkytnutie plnenia dlžníkom veriteľovi riadne a včas. Právnym následkom tejto skutočnosti je vznik práva veriteľa požadovať úroky z omeškania. Okamihom kedy sa dostane dlžník do omeškania, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania, pričom ich výška je stanovená osobitným vykonávacím predpisom. V posudzovanom prípade sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením dňa 16.12.2008 (t.j. deň nasledujúci po splatnosti faktúry) a právo na úroky z omeškania sa premlčali v trojročnej premlčacej lehote, ktorá uplynula dňa 16.12.2011. Keďže navrhovateľ žiadal rozšírenie návrhu o úroky z omeškania až dňa 28.6.2012, urobil tak po uplynutí premlčacej doby. Úrok z omeškania je príslušenstvo pohľadávky a v záväzkových právnych vzťahoch má povahu akcesorickú a je vedľajším peňažným záväzkovým vzťahom dlžníka popri jeho hlavnom peňažnom záväzkovom vzťahu. Povinnosť platiť úroky z omeškania je jedným z právnych dôsledkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu. V dôsledku omeškania dlžníka teda nevzniká medzi účastníkmi nový - ďalší záväzkový vzťah, mení sa len obsah tohto záväzku, pretože sa rozšíril popri povinnosti splniť hlavný záväzok. Povinnosť platiť úroky z omeškania ako dôsledok omeškania nevzniká samostatne za každý deň trvania omeškania ,ale jednorázovo a to v deň, ktorým sa dostal dlžník do omeškania s plnením hlavného záväzku. Do omeškania sa dostáva len raz. Nemá teda charakter dielčieho plnenia, ktoré by vznikalo každým dňom samostatne. Vychádzajúc z uvedeného, pri súčasnom zohľadnení odporkyňou vznesenej námietky premlčania, súd prvého stupňa uplatnený návrh na zaplatenie úrokov z omeškania bez ďalšieho ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.2 v spojení s § 151 ods. 7 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“). Keďže navrhovateľ mal v konaní čiastočný úspech, súd prvého stupňa mu priznal náhradu trov konania vo výške 52% s tým, že tieto trovy budú priznané a vyčíslené konkrétnou sumou samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Pri určení pomeru úspechu a neúspechu navrhovateľa zohľadnil, že navrhovateľ si uplatňoval proti odporkyňi nárok na zaplatenie sumy X.XXX,XX euro s 5% úrokom z omeškania od 16.12.2008 do zaplatenia vyčísleným za obdobie od 16.12.2008 do rozhodnutia súdu na sumu X.XXX,XX euro. Spolu si navrhovateľ uplatnil sumu X.XXX,XX euro , priznaná suma X.XXX,XX euro predstavuje 76% úspech a 24% neúspech navrhovateľa.

Proti prisudzujúcemu výroku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie v tejto časti podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh na zaplatenie sumy X.XXX,XX euro zamietol. Navrhovateľka namietla správnosť súdom prvého stupňa prijatých záverov o množstve odobraného plynu za obdobie od 18.7.2007 do 23.8.2007, ktoré nebolo možné ani reálne spotrebovať (11.311 m³).Navrhovateľ vo vyjadrení z 22.10.2014 uviedol, že stav meradla plynu, ktorý mala spotrebovať, zistil po nahlásení stavu meradla novým odberateľom plynu. Uvedenú informáciu spochybňuje, keďže nedošlo k riadnemu odčítaniu hodnoty meradla plynu pracovníkmi navrhovateľa a za jej prítomnosti. Navyiac, navrhovateľ a i nový odberateľ mali finančný záujem na čo možno najvyššej hodnote meradla plynu, ktoré jej tak mohli naučtovať. Plynové meradlo bolo pravdepodobne vadné a meralo chybné. V konaní preukázala, že požiadala SPP o preskúšanie správnosti meradla, avšak tento to neurobil. Keďže navrhovateľ nepreukázal správnosť fungovania meradla plynu, jeho nárok je pochybný. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa vytkla, že tento sa v rozhodnutí nevyporiadal so všetkými ňou prezentovanými námietkami, čím jej odňal možnosť konať pred súdom. Vyjadrenia navrhovateľa týkajúce sa dĺžky fakturačného obdobia, neprístupnosti meradla plynu označila za účelové a nepravdivé. Pokiaľ navrhovateľ rozšíril obdobie, počas ktorého malo byť dané množstvo plynu spotrebované, opakovane voči tomuto nároku vznášala námietku premičania právne odôvodnenú ust. § 100 ods.1,2, § 101 Obč. zákonníka a čl. 3.1, 3.7, 3.8 Obchodných podmienok a tým, že pre posúdenie začatia plynutia premlčacej doby je podstatnou skutočnosť, kedy vzniklo navrhovateľovi právo vyúčtovať jej spotrebu plynu. Toto právo vzniklo navrhovateľovi po vykonaní odpočtu plynu určeného meradla čo znamená, že premlčacia doba začala plynúť dňa 18.7.2007 a uplynula dňa 18.7.2010. Keďže návrh na začatie konania bol podaný až dňa 27.8.2010, bol podaný po uplynutí premlčacej doby. Odporkyňa napokon poukázala na to, že spolu s bývalým manželom predali byt spoločnosti E. SK L..C..I.. a k jeho fyzickému odovzdaniu došlo 23. 8. 2007. Výklad ustanovenia § 4 ods. 3 vyhl. č. 265/1999 Z.Z. súdu prvého stupňa neobstojí. Vo vyhláske je uvedené, že nový odberateľ zodpovedá za celý odber odo dňa posledného odpočtu plynu vykonaného u predchádzajúceho odberateľa. Autor vyhlášky nešpecifikuje nového odberateľa len na domácnosť. Odporkyňa vyslovila názor, že uvedená ustanovenie je nutné vykladať ako inštitút ochrany spotrebiteľa ministerstvom, to zn. pre domácnosti, t. zn. ukladá povinnosti akémukoľvek novému odberateľovi, aj keby bol maloodberateľom, prípadne veľkoodberateľom či iným odberateľom.

Proti výroku o zamietnutí uplatnených úrokov z omeškania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ žiadajúc, aby odvolací súd napadnutú časť rozhodnutia podľa § 220 O.s.p. zmenil a priznal mu úroky z omeškania v uplatnenej výške a za uplatnené obdobie. S poukazom na právne závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.8.2011, sp.zn. 2 Obdo 36/2010 konštatoval, že nárok na zaplatenie úrokov z omeškania súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. V danom prípade mohol úspešne uplatniť úroky z omeškania v časovom intervale ohraničenom na pomyselnej časovej osi „spred“ tromi rokmi odo dňa podania žaloby späť. Právo na zaplatenie úrokov z omeškania je právom, ktoré sa premlčuje za každý deň samostatne, pričom nemusí byť uplatnené za celé obdobie omeškania. Súd prvého stupňa preto nemal zamietnuť úrok z omeškania v plnej uplatnenej výške, ale mal mu ich priznať za obdobie od 28.6.2009 do zaplatenia.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu odporkyne čiastočne zopakoval skutkové okolnosti daného prípadu a konštatoval, že v konaní pred prvostupňovým súdom spotrebovaný objem plynu vysvetlil. Námietku premlčania vznesenú odporkyňou mal za nedôvodnú, poukazujúc pritom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.7.2008, sp.zn. 4 Cdo 146/2008 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.5.2015, sp.zn. 16 Co/7/2015.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhovateľa konštatovala, že vo vzťahu k zamietajúcejmu výroku sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolaní podaných oboma procesnými stranami (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne vo vzťahu k výroku, v ktorom jej bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu X.XXX,XX euro a odvolanie navrhovateľa proti výroku, v ktorom bol zamietnutý jeho návrh na zaplataenie uplatnených úrokov z omeškania, nie sú podané dôvodne. Súd prvého stupňa vo vzťahu k uvedeným výrokom riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom navrhovateľa a odporkyne považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov oboch odvolateľov obsiahnutých v podaných odvolaniach.

Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 219 ods.1,2 O.s.p.) s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaniami napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu X.XXX,XX euro a zamietol návrh v časti o zaplataenie 5% úroku z omeškania zo sumy X.XXX,XX euro za obdobie od 16.12.2008 do zaplataenia. Keďže v odôvodnení rozhodnutia vzťahujúcom sa na oba uvedené výroky súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, ktoré obaja odvolatelia v odvolaní podanom proti rozsudku len zopakovali, odvolací súd osvojac si dôvody napadnutého rozhodnutia, využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods.2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci U.Ě. proti Slovenskej republike /sťažnosť č. XXXXX/XX/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý

proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je k námietkám odporkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa možné konštatovať, že odvolaním napadnuté rozhodnutie uvedeným požiadavkám vyhovuje a námietky odporkyne sú v tomto smere nedôvodné a nepodložené.

K odporkyňou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. vyplývajúcejmu z obsahu odvolania (t.j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k preskúmanému prisudzujúcejmu výroku naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplnuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie navrhnuté účastníkmi konania do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania , z doložených listinných dôkazov, z vypočutých svedkov R. U. E. U. U. zistil skutkový stav, následne vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. a z týchto dospel aj k správny skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo zisteného skutkového stavu je aj podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne, že nahlásený stav odberu plynu k 23.8.2007 (ktorého kúpna cena je predmetom daného konania) bol výsledkom kumulácie spotreby plynu na odbornom mieste v F. na Ž. ul.č.X/X, č. bytu L. za roky 2000 až 2007, v ktorom období právny predchodca navrhovateľa vykonával účtovný stav plynu odberu plynu odhadom a vyúčtovacie faktúry vystavoval len na základe odhadu stavu odberu plynu (čl.5 bod 5.9 Obchodných podmienok). Nepodstatným je, či k neuskutočňovaniu zisťovania reálneho stavu meradla plynu dochádzalo za uvedené obdobie z dôvodov na strane odberateľa (odporkyne) alebo na strane dodávateľa plynu. Podstatným pre posúdenie uplatneného nároku je, že odporkyňa ako odberateľ plynu kategórie domácnosť podľa § 4 vyhl. č. 265/1999 Z.z. v spojení s čl.5 bodu 5.10 Obchodných podmienok za situácie, kedy právnenmu predchodcovi navrhovateľa v roku 2007 neoznámila ukončenie odberu plynu na označenom odbornom mieste a k 14.8.2007 byt na Ž. ul.č.X/X U. F. spoločne s manželom predala spoločnosti E. SK L..C..I.. (odberateľ plynu kategórie maloodber), zodpovedá za stav ustáleného odberu plynu k 23.8.2007, ktorý jej bol následne vyúčtovaný faktúrou č. XXXXXXXXXXXX v sume X.XXX,XX euro. Vychádzajúc z uvedeného je nedôvodnou i ďalšia odvolacia námietka odporkyne o nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie v spore.

Súd prvého stupňa vo vzťahu k prisudzujúcejmu výroku správne právne posúdil i námietku premlčania vznesenú v konaní odporkyňou , keď za prvý deň začatia plynutia trojročnej premlčacej doby ustálil deň 16.12.2008, t.j. deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bola suma tvoriaca predmet konania (X.XXX,XX euro) vyfakturovaná odberateľovi plynu, t.j. odporkyni. V danom prípade vzniklo navrhovateľovi právo na zaplatenie kúpnej ceny za dodaný plyn až splatnosťou označenej faktúry, t.j. momentom, kedy požiadal dlžníka o splatenie dlhu. Až splatnosťou vzniká

možnosť uplatnenia práva na súde, ktorá je pojmovým znakom nároku . Ustanovenie § 101 Obč. zákonníka použitím slov „ keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz „ viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň, keď sa právo skutočne mohlo po prvý raz uplatniť na súde , a nie na deň, keď by sa mohlo po prvý raz uplatniť, ako sa mylne domnieva odporkyňa.

K námietke odporkyne, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

Za vecne a právne správny odvolací súd posúdil i výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 5% úroku z omeškania zo sumy X.XXX,XX euro za obdobie od 16.12.2008 do zaplatenia. K odvolacím námietkám navrhovateľa vzťahujúcim sa k tejto časti rozhodnutia konštatuje, že úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods.3 Obč. zákonníka). Závazkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu, resp. k získaniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je mimo iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy (v danom prípade zmluvy na odber plynu) alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) hlavného peňažného záväzku; "úrokový" právny vzťah môže vzniknúť iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi (platne) založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Obč. zákonníka) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický).

Úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. To mimo iného znamená, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Okolnosť, či každý ďalší deň dlžník porušuje svoju povinnosť plniť riadne a včas hlavný peňažný záväzkový vzťah, teda nie je pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania významná. Z uvedených dôvodov i odvolací súd dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškani so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.7.2012, sp.zn. 7 Cdo 73/2012, zo dňa 6.3.2014 zo dňa 3 Cdo 388/2012). Preto pokiaľ v prejednávanom prípade si navrhovateľ uplatnil právo na úroky z omeškania až dňa 28.6.2012, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 16.12.2011.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. (vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol v dôvodoch oboch odvolaní napadnutý) ako vecne a právne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods.2 v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. pri prihladnutí na neúspech oboch odvolateľov. V danej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods.3 O.s.p.) a v súlade s ust. § 21 ods.2 zák.č. 36/2005 Z.z. v platnom znení o Spravovacom a kancelárskom poriadku bolo v rovnakej lehote zverejnené v elektronickej podobe na webovej stránke súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.